

Postal

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

D'ells ahunits surt amor, d'algun acte.
Ausiàs March

Arbres de l'Albereda, aquella font amable
que sona entre les fulles, el carrer de Colom,
el carrer de Russafa, i enllà el carrer de Xàtiva.
Caminàvem els dos aquell dia d'agost.
Tu duies un gesmil, distreta, en una mà.
Duies un vestit blanc que cenyia el teu cos.
No gosava tocar-te. Et mirava, només,
amb un amor tan gran com la Seu de Mallorca,
un amor cast i humil, un amor religiós,
amb unes ganes de plorar d'agraïment
perquè t'havia dit que et volia i m'havies
contestat que em volies. Irromperen de sobte
les trompetes de jazz, el carrer de Russafa
tan divers dels neons en els establiments,
alegre de teatres, de cafès i de vida.
Tu duies un gesmil en una mà; recorde
com el vares tallar mentre et parlava jo.
En arribar a casa, el duies a la boca.

ANDRÉS ESTELLÉS, Vicent (1971): *Llibre de meravelles*. València:
L'Estel (1a edició) / Tres i Quatre (2a edició, 1972).